

Fimmtudaginn 27. maí 1993.

Nr. 404/1992. **Ákærvaldið**

(Björn Helgason saksóknari)
gegn

Guðmundi Ragnari Ingvasyni

(Hilmar Ingimundarson hrl.).

Fjársvik. Tékkar. Sératkvæði.

Dómur Hæstaréttar.

Mál þetta dæma hæstaréttardómararnir Hjörtur Torfason og Garðar Gíslason og Gunnar G. Schram prófessor.

Ríkissaksóknari hefur skotið máli þessu til Hæstaréttar með stefnu 21. október 1992 að ósk ákærða, en einnig af hálfu ákærvalds til þyngingar á refsingu, en staðfestingar dæmdum skaðabótum.

Ákærði krefst aðallega sýknu, en til vara þess, að refsing verði milduð og skilorðsbundin.

Í máli þessu liggja fyrir skýrslur ákærða og starfsmanna Búnaðarbanka Íslands í Garðabæ, sem hann átti skipti við vegna fyrirtækisins X-Ports hf. Hins vegar nýtur nær engra skriflegra gagna um viðskiptin umfram þá tvo tékka á bankareikning fyrirtækisins hjá Hamburgische Landesbank, sem hann seldi Búnaðarbankanum 18. júlí og 1. ágúst 1991 og ákæra í málinu snýst um. Leitað var til hins erlenda banka um upplýsingar varðandi stofnun og notkun þessa tékkareiknings, og synjaði bankinn um þær með skírskotun til bankaleyndar. Á hinn bóginn var ákærði ekki krafinn um framlagningu á yfirlitum eða öðrum gögnum um reikninginn, sem ætla mátti, að fyrirtæki hans hefði á hendi, en fyrirtækið var bókhaldsskylt. Í málinu er því ekki haldið fram, að stofnun eða notkun reikningsins hafi farið í bága við reglur um gjaldeyrismál. Ekki liggur fyrir skýring á því, hvers vegna umræddir tékkar voru ekki sýndir í greiðslubankanum fyrr en tæpum tveimur vikum eftir útgáfu- og söludag þeirra, og ekki er vitað með vissu, hvort framvísun fyrri tékka frá ákærða tók svipaðan tíma.

Upplýst verður að telja, að ákærði hafi stofnað til viðskiptanna við Búnaðarbankann í mars 1991 vegna þess, að fyrirtæki hans hafi

þá ekki átt kost á venjulegum afurðalánum við sölu sína á fiski af mörkuðum hér á landi til kaupanda eða viðtakanda í Þýskalandi. Hafi tilgangurinn verið sá að gera fyrirtækinu kleift að stunda þessa útflutningssölu án þess að binda í henni verulega fjármuni með því að nýta greiðslu frá hinum erlenda aðila, jafnóðum og fiskurinn var sendur, til að standa við greiðslur til fiskseljenda og annarra hér heima, sem inna þurfti af hendi án teljandi greiðslufrests. Hafi það verið regla fremur en undantekning, að tékki væri gefinn út og seldur sama dag og innborgun á reikninginn í Hamborg átti að fara fram frá hinum erlenda fiskkaupanda út af nýsendum fiski. Telja verður enn fremur, að ákærði hafi ekki dulið þennan tilgang fyrir Búnaðarbankanum.

Tékkareikningurinn í Hamborg var einvörðungu notaður í þágu umræddrar fiskisölu, eftir því sem ákærði skýrir frá, og sá ákærði einn um þá notkun. Átti honum að vera auðvelt að gera sér grein fyrir, hver staða á reikningnum væri á hverjum tíma, sbr. 4. gr. laga nr. 94/1933 um tékka. Þegar litið er til þess, sem fyrr var rakið um upplýsingar í málinu, verður þó ekki talið nægilega sannað, að ákærða hafi verið ljóst við útgáfu fyrri tékkans 18. júlí 1991, að innstæða á reikningnum væri ekki fullnægjandi. Hafi ákærði ekki beitt þeim blekkingum við sölu á þessum tékka, að sakfelling samkvæmt 248. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940 eigi við. Hins vegar ber að sakfella hann fyrir brot gegn 73. gr. laga nr. 94/1933, sbr. 1. gr. laga nr. 35/1977, enda verður að skilja höfnun greiðslubankans 31. júlí 1991 á innlausn tékkans á þann veg, að innstæða fyrir tékkanum hafi ekki verið næg.

Varðandi útgáfu og sölu síðari tékkans 1. ágúst 1991 verður á hinn bóginn að telja sannað, að ákærði hafi gert sér grein fyrir, að innstæðu vantaði fyrir honum, eins og síðar var staðfest með synjun greiðslubankans á innlausn. Hafi ákærði notfært sér traust starfsmanna Búnaðarbankans til að koma tékkanum í verð. Eins og sölu tékkans og ráðstöfun andvirðisins var háttað, varðar verknaður ákærða að öllu leyti við 248. gr. almennra hegningarlaga.

Ákærði hefur ekki áður sætt refsingu fyrir brot gegn almennum hegningarlögum eða lögum um tékka. Eftir atvikum telst refsing hans hæfilega ákveðin fangelsi sex mánuði, en rétt þykir að fresta

fullnustu skilorðsbundið á fimm mánuðum af þeirri refsingu, eins og á er kveðið í dómsorði.

Hlutfélagið X-Port í Hafnarfirði var fyrirtæki á vegum ákærða, þar sem hann var framkvæmdastjóri og eiginkona hans stjórnarformaður, en þau bæði skráðir prókúruhafar. Hefur ákærði staðfest, að hann hafi einn annast stjórn á rekstri og fjárreiðum fyrirtækisins. Honum mátti vera ljóst, að fyrirsvarsmenn Búnaðarbankans treystu á framgöngu hans sjálfs í fyrrgreindum viðskiptum. Með skírskotun til þessa og til forsendna hins áfrýjaða dóms ber að staðfesta niðurstöðu dómsins um skaðabótakröfu bankans á hendur ákærða.

Staðfesta ber ákvæði hins áfrýjaða dóms um sakarkostnað í héraði. Ákærði greiði áfrýjunarkostnað málsins, svo sem í dómsorði greinir.

D ó m s o r ð :

Ákærði, Guðmundur Ragnar Ingvason, sæti fangelsi sex mánuði, en fullnustu skal frestað á fimm mánuðum þeirrar refsingar og hún falla niður að þeim hluta að liðnum tveimur árum frá uppsögu dóms þessa, haldi ákærði almennt skilorð 57. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940, sbr. 4. gr. laga nr. 22/1955.

Ákvæði hins áfrýjaða dóms um skaðabætur til Búnaðarbanka Íslands og um sakarkostnað í héraði eiga að vera óröskuð.

Ákærði greiði allan áfrýjunarkostnað málsins, þar með talin saksóknarlaun í ríkissjóð, 25.000 krónur, og málsvarnarlaun skipaðs verjanda síns, Hilmar Ingimundarsonar hæstaréttarlögmanns, 25.000 krónur.

S é r a t k v æ ð i

Garðars Gíslasonar hæstaréttardómara.

Ákærði einn gat vitað, hvort innstæða væri í hinum þýska banka fyrir tékkunum, sem hann gaf út í nafni fyrirtækisins X-Ports hf. á tékkareikning þess, sbr. 4. gr. laga nr. 94/1933 um tékka.

Greiðslubankinn hafnaði innlausn 31. júlí og 13. ágúst 1991 og stimplaði tékkana þar um og endursendi Búnaðarbanka Íslands. Ekki er annað leitt í ljós en að höfnun þessi hafi verið vegna þess, að innstæða fyrir tékkunum var ekki næg. Með þessari athugasemd tel ég beri að staðfesta hinn áfrýjaða dóm með vísan til forsendna hans.

Dómur sakadóms Hafnarfjarðar og Garðakaupstaðar 26. júní 1992.

Ár 1992, föstudaginn 26. júní, er á dómþingi sakadóms Hafnarfjarðar og Garða, sem háð er að Strandgötu 31, Hafnarfirði, af Guðmundi L. Jóhannessyni héraðsdómara, kveðinn upp dómur í sakadómsmálinu nr. 3289/1991: Ákærvaldið gegn Guðmundi Ragnari Ingvasyni.

Mál þetta, sem dómtekið var 4. júní sl., er með ákæruskjali ríkissaksóknara, dags. 27. nóvember 1991, höfðað gegn Guðmundi Ragnari Ingvasyni, Drangagötu 1, Hafnarfirði, fyrir tékkasvik með því að hafa í júlí og ágúst 1991 í nafni fyrirtækis síns, X-Ports hf., gefið út eftirtalda tvo tékka á reikning þess fyrirtækis nr. 661587 í Hamburgische Landesbank, Hamburg, Þýskalandi, án þess að innstæða væri fyrir þeim á reikningnum, og framselt tékkana, sem voru gefnir út til fyrirtækisins, á útgáfudögum þeirra í Búnaðarbanka Íslands, Garðabæ, og haft þannig af þeim banka fé með því að greiða þar reikninga með gíróseðlum, leggja inn á tékkareikninga fyrirtækisins í bankanum nr. 1539 og Sparisjóði Kópavogs nr. 2335, auk þess sem hann fékk peninga greidda út við framsal síðari tékkans, svo sem rakið verður nánar:

1. Nr. 2816025, að fjárhæð DM 100.000, dagsettur 18. júlí 1991. Ákærði greiddi með tékkanum fimm reikninga í formi gíróseðla, 1.358.086 kr., lagði inn á tékkareikning nr. 1539 1.712.080,10 kr. og tékkareikning nr. 2335 400.000 kr., samtals 3.470.166,10 kr.

2. Nr. 2816027, að fjárhæð DM 90.000, dagsettur 1. ágúst 1991. Ákærði greiddi með tékkanum tvo reikninga í formi gíróseðla, 1.940.441,00 kr., lagði inn á tékkareikning nr. 1539 139.864,50 kr. og tékkareikning nr. 2335 900.000 kr. og fékk útborgaðar í reiðufé 163.227 kr., samtals 3.143.532 kr.

Telst þetta varða við 248. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940.

Þess er krafist, að ákærði verði dæmdur til refsingar og til greiðslu skaðabóta og alls sakarkostnaðar.

Ákærði er sakhæfur, fæddur 21. maí 1945, fnr. 409, og hefur sætt refsingum sem hér segir: [Þrjár sektir fyrir umferðarbrot o. fl.].

Málavextir.

Búnaðarbanki Íslands, útibúið í Garðabæ, keypti af ákærða tvo tékka á reikning nr. 661587, sem er reikningur fyrirtækisins X-PORTS hf. í Ham-

burgische Landesbank, Hamborg, Þýskalandi. Þeir fengust ekki greiddir, er þeim var framvísað í þýska bankanum. Annar tékkinn, nr. 2816025, að fjárhæð DM 100.000, er dagsettur 18. júlí 1991. Með þeim tékka greiddi hann Faxamarkaði hf., Reykjavík, samtals 674.329 kr., Fiskmarkaðnum í Þorlákshöfn 517.866 kr., Óskari Jónssyni & Co., Gunnarsbraut 10, Dalvík, 165.891 kr., og loks greiddi hann með C-gíró inn á tékkareikning X-PORTS hf. í Sparisjóði Kópavogs, nr. 1135, tékka nr. 262325, 400.000 kr., og inn á tékkareikning X-PORTS hf. í Búnaðarbanka Íslands, Garðabæ, nr. 1539, lagði ákærði inn 1.712.080,10 kr. Hinn tékkinn, nr. 2616027, sem var að fjárhæð DM 90.000, var dagsettur 1. ágúst 1991. Með þeim tékka greiddi hann Faxamarkaði í Reykjavík 1.262.744 kr., Fiskmarkaðnum í Þorlákshöfn 677.697 kr., og loks greiddi hann með C-gíróseðlum inn á tékkareikning X-PORTS hf. í Sparisjóði Kópavogs, nr. 113526, 900.000 kr. Inn á tékkareikning X-PORTS hf. við Búnaðarbankaútibúið í Garðabæ, nr. 1539, lagði hann 139.864,50 kr. Einnig fékk hann greiddar í reiðufé 163.227 kr.

Þegar Búnaðarbankinn reyndi síðan að innleysa tékkana hjá Hamburgische Landesbank í Hamborg, Þýskalandi, 31. júlí og 13. ágúst 1991, fengust þeir ekki innleystir, án þess þó að stimplað væri á þá um innstæðuleysi. 13. september 1991 kærði Búnaðarbanki Íslands málið til RLR og krafðist jafnframt endurgreiðslu tékkanna beggja.

Í millitíðinni, 26. júlí, gaf ákærði út annan tékka á sama reikning í Hamburgische Landesbank, að fjárhæð DM 115.000, og fékkst hann innleystur í bankanum.

Þar sem tékkar þeir, sem mál þetta snýst um, voru ekki stimplaðir sem innstæðulausir, var farið fram á það við Búnaðarbanka Íslands að fá upplýsingar um stöðu reikningsins, en engar upplýsingar fengust um þau atriði, sem óskað var eftir upplýsingum um, þar sem Hamburgische Landesbank í Hamborg neitaði að veita upplýsingar á grundvelli bankaleyndar.

Ákærði, Guðmundur Ragnar Ingvason, hefur skýrt svo frá, að tékkar þeir, sem mál þetta snýst um, séu allir gefnir út af reikningi X-PORTS og af X-PORT og framseldir af X-PORT. Hann sé prókúruhafi og hafi skrifað undir nafn sitt og það verið gert pr. pr. Málinu hafi verið þannig háttað, að fyrirtækið hafi verið að framleiða og selja fisk og síðan sent reikning á faxi til kaupanda úti í Þýskalandi. Hann hafi síðan daginn eftir átt að tilkynna innlegg hér á reikning þennan, sem X-PORT hefur í þýska bankanum, og senda telefax fyrir innleggi. Ákveðinn hafi verið tímamunur, sem það taki í bókunarkerfinu, bæði frá bankanum úti og hér heima, og þess vegna hafi ákærði fengið telefax til staðfestingar á því, að innleggið væri farið af stað, þó að ekki væri búið að bóka það inn á reikninginn úti. Ákærði sagði, að þá hefði hann ekki vitað betur en innlegg væru á

leiðinni og væru komin til bankans. Þetta hafi verið nánast allt tekjustreymi til X-PORTS hf., því að öll framleiðslan var þarna og allt farið í gegnum þennan reikning, en svo hafi það verið mismunandi, hve oft hann hafi selt tékka, hvort það hafi verið einu sinni í viku, tvisvar eða þrisvar. Ákærði sagðist hafa verið í góðri trú um, að tékkareikningurinn hefði verið í lagi, og hann væri ekki að ávísa innstæðulausum tékkum. Hann kvað reyndar fyrsta tékkann ekki hafa fengist innleystan, en tékki, sem gefinn hafi verið út 18. júlí, að fjárhæð DM 115.000, fengist innlestur. Tékkum þessum hafi verið ráðstafað inn á greiðslu fyrir X-PORT inn á ýmsa banka, bæði með beinum innleggjum inn á tékkareikninga og á C-giró, sem lagt er inn á tékkareikninga, og allar þessar greiðslur hefðu gengið inn á tékkareikninga, sem eru jafnvel í Búnaðarbankanum sjálfum. Bankanum hefði því verið í lófa lagið að afturkalla allar færslur inn á aðra tékkareikninga og hefði auðveldlega getað bakfært allar greiðslurnar. Ákærði sagði það ekki hafa verið tilgang sinn að svíkja út fé frá Búnaðarbankanum í því skyni að auðga X-PORT hf. Hann kvaðst ekki heldur hafa beitt neins konar blekkingum. Hann hefði farið með tékkana og framvísað tilkynningum um innlegg, þegar hann hefði þau og um þau væri beðið, enda hefðu þessi viðskipti gengið snurðulaust í marga mánuði og engin ástæða verið til að ætla annað en svo yrði áfram. Ef allt hefði verið eðli málsins samkvæmt, hefðu tveir síðustu tékkarnir átt að koma til baka, en ekki þriðji síðasti og vera svo í lagi með annan síðasta, og væri þetta einungis munur á bókunardagsetningu. Ákærði sagði, að ákveðinn fyrirvari hefði verið um endanlegt uppgjör á greiðslum. Þegar kaupandi hefði greitt inn á sendingar, greiddi hann svokallaðar 90% greiðslur. Greitt hefði verið fyrir það, sem búið var að framleiða og afhenda inn í skipafélag, og hafi tekið mislangan tíma að fylla upp frystigám. Þau 10%, sem átti svo að greiða fyrir afganginn, hefðu verið samningsbundin og átti ekki að greiða síðar en á 10. degi, eftir að gámurinn var kominn í hendur kaupanda. En á þessum tíma hefðu verið frystir þarna peningar út af tveimur gámum, en ákærði hefði talið þá peninga vera komna í bankann. Ákærði sagðist hafa fengið telefax frá framleiðandanum og bankanum, þegar lagt var inn, og hann hefði framvísað þeim teleföxum fyrir innleggjunum oft í Búnaðarbankanum, en aðeins, þegar hann var beðinn um það. Ekki hefði verið algilt, að þau bærust alltaf í tíma. Skila hefði þurft afurðum á miðvikudagskvöldi til skipafélagsins, en skipin farið á fimmtudögum. Þegar skipin hefðu verið farin, hefði hann fengið um það kvittun frá skipafélaginu, að varan væri komin í geymslu og í þeirra hendur, ef skipið væri farið, og þá fyrst var hægt að útbúa skjölin til að senda út, þannig að mikil tímapressa hefði verið á því að koma skjölunum út og vera kominn til baka með innlegg. Á fimmtudögum hefði alltaf þurft að gera upp hráefnisráðslur.

Aðspurður um, hvernig hafi farið um tékkana, segir ákærði þá liggja ófrágengna í Búnaðarbankanum. Hann kvaðst hafa verið búinn að ræða við þá þar í bankanum um frágang mála, en ekki fengið nein endanleg svör. Hann hefði orðið að stöðva framleiðslu í ágústbyrjun til þess að leita lausnar á þessum málum. Ákærði sagði, að reikningnum hefði ekki verið lokað, og sé hann því enn til.

Borinn var undir ákærða framburður vitnisins Gísla Helgasonar hjá RLR um tékkana og það, að Gísli teldi, að ákærði hefði beitt blekkingum við að skipta þessum tveimur tékkum. Þetta taldi ákærði alrangt og tilhæfulaust. Það hefði ekki verið á nokkurn handa máta hagur X-PORTS að beita blekkingum til að hafa fé út úr Búnaðarbanka Íslands. Og um það, að tékkarnir hefðu ekki verið innleystir á þessum tíma, hefði hann ekki vitað betur en peningar væru komnir eða væru á leiðinni. Hann hefði og enga ástæðu haft til þessa. Auk þess hefði þetta ekki getað verið þannig, vegna þess að tékkinn, sem seldur hefði verið á milli þessara tveggja tékka, sem málið snýst um, hefði ekki komið til baka líka, þó að það væri sami banki og sami kaupandi.

Vitnið Gísli Helgason deildarstjóri, til heimilis að Hrismóum 5, Garðabæ, kt. 060342-6609, skýrði svo frá, að það hefði starfað í gjaldeyrisdeild Búnaðarbankans í Garðabæ og ákærði verið með fyrirtækið X-PORT í viðskiptum við bankann í tengslum við útflutning í nokkra mánuði. Vitnið sagði báða tékkana, sem málið snýst um, hafa verið innstæðulausa við sýningu í þýska bankanum, þar sem bankinn neitaði að innleysa þá og hefði endursent þá sem innstæðulausa. Hefði vitnið ályktað sem svo, að þar sem hinn erlendi banki neitaði að innleysa tékkana, hlytu þeir að vera innstæðulausir, þótt ekki væri stimplað á þá um innstæðuleysi, eins og gert væri hérlandis, en vitninu var ókunnugt um þýskar reglur um þetta. Ákærði hefði venjulega selt þessa tékka vikulega og var með yfirlýsingu frá bankanum um innstæðu á reikningunum. Hann hefði í þetta sinn sent slíkt yfirlit, og samkvæmt því var staðan á reikningunum, þ. e. a. s. í Þýskalandi, í lagi. En slík yfirlit segi í sjálfu sér ekki neitt, því að það geti verið búið að gefa út tékka á þessa innstæðu, án þess að bankinn viti það. Það kvað Búnaðarbankann hafa verið búinn að kaupa af honum þessa tékka í nokkra mánuði, jafnvel vikulega. Hann kvað þetta einungis vera útskrift af reikningnum, hvaða innstæða á reikningnum er þennan og þennan dag, eins og venjuleg útskrift, þ. e. a. s., að bankinn hefði keypt þessa tékka af ákærða og honum verið greitt í íslenskum peningum. Ákærði hefði einungis skipt tékkanum og engin bakfærsla verið möguleg, þar sem þetta hefði ekki gengið inn á tékkareikning, sem hægt væri að bakfæra af. Vitnið vissi ekki nákvæmlega, hvað ákærði hefði greitt, en sjálfsagt hefði hann verið með fullt af reikningum frá fiskmörkuðum og öðrum, því að hann hefði keypt fiskinn á fiskmörkuðum og alltaf þurft að greiða á fimmtudögum. Það taldi

líða svona 10-12 daga, þangað til að þessir tékkar kæmu aftur, ef þeir væru innstæðulausir. Vitnið taldi, að ekki hefði verið unnt að leggja þetta inn á reikninga hjá Búnaðarbankanum, sem síðan hefði verið hægt að bakfæra, þar sem ákærði hefði einungis verið með tékkareikning hjá Búnaðarbankanum. Vitninu var ókunnugt um, hvort aðrar greiðslur hefðu farið í gegnum þennan erlenda reikning. Vitnið taldi ákærða hafa beitt blekkingum, þegar hann skipti þessum tveimur tékkum. Taldi það blekkingarnar vera í því fólgnar, að það hefði trúað því, að innstæða væri til fyrir þessum tékkum, eins og verið hefði fyrir öllum hinum.

Niðurstöður.

Telja verður nægjanlega í ljós leitt, að innstæða hafi ekki reynst nægileg fyrir umræddum tékkum. Ekki skiptir það máli, þó að von hafi verið á innleggi á reikning fyrirtækisins frá Hamburgische Landesbank í Hamborg, Þýskalandi, þar sem næg innstæða á að vera fyrir þeirri fjárhæð, sem ávísað er á. Ákærði gerði ekki heldur nokkurn fyrirvara um það við bankann, að því er séð verður, að innstæða væri ekki næg eða von væri á innborgun. Ákærði hefur lýst því hér fyrir dómi, að viðskiptaaðili sinn erlendis hafi fryst greiðslur vegna gæðagalla. Ekki er fram komið, hve hárrí fjárhæð þessi greiðsla hefur numið, en ekki verður talið, að ákærða hafi verið heimilt að ávísa á greiðslu þessa án þess að fá fullvissu fyrir því, að hún hafi verið lögð inn á reikninginn.

Atferli ákærða, að því er varðar ávísun á þann hluta fjárhæðarinnar, sem fer til greiðslu inn á reikninga fyrirtækisins X-PORTS hf. eða greiddir eru út í reiðufé til ákærða, þ. e. 2.112.080,10 kr. af tékka nr. 2816025 og 1.039.864,50 kr. af tékka nr. 2816027, samtals 3.151.954,60 kr., þykja varða við 248. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940.

Hvað varðar ávísun á þann hluta fjárhæðarinnar, er runnið hefur til greiðslu skuldar fyrirtækisins, sem er 1.348.086 kr. af tékka nr. 2816025 og 2.103.668 kr. af tékka nr. 2816027, samtals 3.461.454 kr., þykir sú háttsemi eiga undir 73. gr. laga nr. 94/1933 um tékka, sbr. 1. gr. laga nr. 35/1977.

Refsing ákærða þykir hæfilega ákveðin átta mánaða fangelsi, en eftir atvikum þykir rétt að fresta fullnustu sex mánaða af refsingunni, og falli hún niður að liðnum tveimur árum, haldi ákærði almennt skilorð samkvæmt 57. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940, sbr. lög nr. 22/1955.

Búnaðarbanki Íslands hefur gert kröfu um, að ákærði endurgreiði höfuðstól tékkanna, samtals DM 190.000, ásamt dráttarvöxtum samkvæmt 7., 11., 12. og 15. gr. vaxtalaga nr. 25/1987 frá 13. ágúst 1991 til greiðsludags.

Ákærði hefur haldið því fram, að bótakrafan sé á hendur X-PORT hf., og gangist X-PORT hf. við henni, X-PORT hf. sé útgefandi og framselj-

andi tékkanna. X-PORT hf. sem slíkt samþykki að skulda þessa skuld við Búnaðarbanka Íslands, en ekki ákærði sjálfur. Hann einn sem einstaklingur sé ekki framseljandi eða útgefandi tékkanna, og samþykki hann því ekki kröfur á hendur sjlfum sér. Hann kvað bótakröfuna beinast að útgefanda, og hann skilji þetta svo, að það væri X-PORT hf. Ákærði hafi keypt alla tékkana af X-PORT hf., og komi þetta fram í öllum gögnum, m. a. á öllum bankastimpluðum kvittunum. Hvergi komi fram, að hann hafi skrifað sem einstaklingur á tékkana. Ákærði kvað tékkana einungis bera með sér, að þeir hefðu ekki verið innleystir, en ekki, að innstæða hefði verið ónóg.

Svo sem rakið hefur verið að framan, er ákærði fundinn sekur um að hafa staðið að útgáfu framangreindra tékka og með innstæðuleysi tékkanna valdið Búnaðarbanka Íslands fjárhagslegu tjóni, sem gera verði hann ábyrgan fyrir í máli þessu, og er honum því gert að greiða fjárhæð krafanna auk vaxta og dráttarvaxta samkvæmt 15., sbr. 11. gr. vaxtalaga nr. 25/1987 frá 13. ágúst 1991 til greiðsludags.

Dæma ber ákærða til greiðslu alls sakarkostnaðar, þar með talinna málsvarnarlauna til skipaðs verjanda síns, Hilmars Ingimundarsonar hrl., sem ákveðast 50.000 kr. auk virðisaukaskatts.

D ó m s o r ð:

Ákærði, Guðmundur Ragnar Ingvason, sæti fangelsi í átta mánuði, en fresta skal fullnustu sex mánaða af refsingunni, og niður skal hún falla að liðnum tveimur árum, haldi ákærði almennt skilorð samkv. 57. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940, sbr. lög nr. 22/1955.

Ákærði greiði Búnaðarbanka Íslands, útibúinu í Garðabæ, DM 190.000 auk vaxta og dráttarvaxta samkv. 15., sbr. 11. gr. vaxtalaga nr. 25/1987 frá 13. ágúst 1991 til greiðsludags.

Ákærði greiði allan kostnað sakarinnar, þar með talin málsvarnarlaun til skipaðs verjanda, Hilmars Ingimundarsonar hrl., 50.000 kr. auk virðisaukaskatts.

Dómi þessum ber að fullnægja með aðför að lögum.